

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

III. De Hæredibus Novitiorum & Professorum Intestatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

- consequantur, ut arguit Molina *cit. n. 28.* Tertio; quia tali Consuetudine permixta evitantur plurimae lites aliaque gravia incommoda, provenientia ex incertitudine, an bona relicta Patrimonialia, an aliunde personae vel Ecclesiae intuitu sint quaesita. Quarto; quia hujusmodi Consuetudo in Gallia, Regno Castellae & alibi de facto viger, testibus *cit. Petr. Barbosa n. 6. Oliva n. 1. & praesertim Covarruvia n. 27.* qui tamen clericos ipsos salubriter hortatur; ut tam gradus, in quo per sacram Ordinationem constituti sunt & officii sui, quam Ecclesiasticae in se benignitatis liberalitatisque memores, Ecclesiarum & beneficiorum suorum intuitu quaesita bona pias in easdem, in pauperes, caeterasque Pias causas largitionibus impendendo, animarum suarum saluti consulere & aliis Fidelibus exemplum praelucere studeant; ne opes, quas ipsis, dum vivunt, in has non largientibus, non capit Christus, rapiat Fiscus; aut, isto non absorbente, beneficiorum non raro immemores & plerumque ingrati consanguinei abluant.
33. *Ejus capacem professo Monasterium succedit,*
 34. *Etiā in bonis adventitiis,*
 35. *Usufructu tamen in his remanente patri;*
 36. *Et, si quem ipse habuit, ad Monasterium transeunte,*
 37. *Eidem Monasterium succedit in fundo, cujus capax est;*
 38. *In emphyteusi, alienari vetitum potentiorē,*
 39. *Et aliquando ad tempus in Majoratu.*
 40. *Non etiam in jure Retractionis Consanguinitatis;*
 41. *Licet presentandi jus acquirat.*
 42. *Res professo delatas Monasterium mediate secundum aliquos;*
 43. *Verius immediate acquirunt,*
 44. *Aut, proferentem cogit ad acceptationem,*
 45. *Ejusque nolentis descentum supplet,*
 46. *Legitimam filio Religionem professus pater,*
 47. *Et huc filius professus debet;*
 48. *Eamque praestat post professionem in Religione successioni incapax;*
 49. *Imò etiam in capaci emissam,*

ARTICULUS III.

De Haereditibus Novitiorum & Professorum Intestatorum.

SUMMARIUM.

29. *Novitius de bonis liberè testatur.*
 30. *Ei intestato secundum aliquos Monasterium;*
 31. *Verius proximiores consanguinei succedunt.*
 32. *Qui & professo Religionem, successioni incapax.*

A Religiosi Ordinis Novitius bona sua testamento, donatione, aut cessione alia in Monasterium, consanguineos, aliosve pro sua voluntatis arbitrio transferri posse, DD. unanimes & *Tit. 31. a. n. 46.* declarant sententia est.

Non etiam, an & quis ei, sine testamentaria aliave dispositione decedenti, succedat; cum non desint, qui cum *Ant. de Butrio in c. In praesentia §. de Probat. n. 44. Decio ibid. n. 284. Claro §. Testamentum q. 28. n. 6.* ejus bona Monasterio addicant, haereditibus ab intestato venientibus exclusis; quod ex *na, Nov.*

31. *Novitius ipsò Religionis ingressu, & perseverantià in ea ipsò obitu consummata personam suam & in consequentiam, sua quoque bona Monasterio tacite (seu ipsò factò dedicàrit: ex altera verò parte, si se suaque dedicàset expressè, ejus bona Monasterio, non consanguineis ab intestato succedentibus, obvenirent. Cùm ergo expressi & taciti eadem vis idèmq; iudicium sit, l. Cùm quid 3. ff. Si cert. petat. in Religione usque ad obitum perseverantis bona, tanquam accessoria personæ, Monasterio cedent, Cui rationi non leve pondus addit; quòd Novitius, quamdiu à Religione non recedit, persona Ecclesiastica & Religiosa reputetur, Forique & Canonis privilegiis professorum instar defendatur. Unde æquum, ajunt; ut quemadmodum istorum, sic & Novitii intestati bona Monasterio relinquatur.*

Verùm, quia Novitius neque suo in Religionem ingressu vel habitus assumptione, neque morte ipsa verus Religiosus cum effectu evasit; cùm talem sola professio efficiat, c. Porrectum 13. de Regular. & c. Religioso 21. §. Quamvis de Sent. excom. in 6. neque in Monasterium bona sua ultimà voluntate aliàve dispositione validà contulerit: de iisque, si superesset, quavis ratione disponere liberè posset, ab ejus bonis consanguineos removendos, ulla ratio non evincit, ut cum Panormit. in c. In presentia cit. n. 68. Beronio ibid. n. 552. Franco in Rubr. de Testament. in 6. n. 67. Navarro Comment. 2. de Regular. n. 49. observat Gutierrez Lib. 2. Q. Q. Canon. cap. 1. n. 101. Molina Tract. 2. de I. & I. disp. 140. n. 2. & Sanchez Lib. 7. Moral. cap. 3. n. 92. quocum Palao Tract. 16. disp. 1. p. 16. n. 1. Monasterium à consanguineis, non descendentes duntaxat & ascendentes, sed collateralibus quoque ita exclu-

di ait; ut, si ultimà voluntate aliòve modo legitimò aliquid sibi relictum non probet, nec Legitimam consequatur; cùm Monasterium locò Filii Novitio esse nuppiam sit expressum: imò, seclusà prævià conventionè, alimentorum expensas petere non possit; cùm hoc quoque ullò Jure cautum non sit, idque caveri non fuerit conveniens; ne eas refundendi obligatione ad seculum redeundi libertas adimeretur vel minueretur.

Neque hanc de successione in bonis Novitii resolutionem convellit in contrarium adducta ratio; cùm enim Novitius ingressu & habitus susceptione Religionis se solummodo ad probationem, non absolute tradiderit: & ipsa etiam mors hujusmodi traditio non sit, neque cum effectu Religiosum efficiendi, neque ab intestato venientes excludendi vim habeat. Neque refert; quòd Novitius Fori & Canonis privilegiis defendatur; quia utrumque hoc privilegium competere potest ei, qui Religiosus & Clericus actu non est: & Monasterio non confert jus Novitii personam & bona retinendi. Hac de Religionis Novitii.

De ejus Professis & veris Religiosis, qui de bonis suis ante Professionem non disposuerunt, à DD. recepta & Regulæ instar notanda est distinctio inter eos, qui Monasterium sive Religionem successione capax & qui incapax sunt ingressi; cùm, si ejus incapax, ut est Religio & Monasteria S. Francisci FF. Minorum, qui de Observantia vocantur, & Capucinatorum, secundum Clement. Exivi 1. de V. S. uti etiam quoad successionem ab intestato quæcunque Domus, Ecclesiæ & Collegia Societatis JESU; quantumvis enim istius Scholastici & Coadjutores nondum Formati cujuscunque successione capaces sint, Domus tamen, Ecclesiæ & Collegia ipsius in bonis suorum Religio.

Religiosorum intestatorum succedendi jure carent, secundum *Constitut. p. 6. cap. 2. §. 12.* Congreg. Gen. III. *can. 4.* & Apostolicam *Constitutionem* Gregorii III. quæ incipit *Afendente*, 8. Cal. Junij 1582. & 84. editam: si, inquam, successione incapax Religionem ingressi sint, & ante Professionem nihil dispo- fuerint, bona eorum omnia ab ipsa Professionis die ad proximos consanguineos aliisque hæredes ab intestato devolvi per- inde, ut, si ante naturali morte defun- cti essent, communis omnium sentus & certa doctrina est; quia, cum talis se spoliaret omni dominio & possessione: & hæc in Monasterium propter ejus incapacitatem non transeat, de Jure, ne domi- nio careant, ad alios scilicet hæredes ab intestato devolventur, Panormit. *in c. In presentia cit. n. 62.* Felinus *ibid. n. 50.* Baldus *in Auth. Ingressi C. de SS. Ec- cles. n. 38.* Clarus *§. cit. q. 28. n. 7.* Mo- lina *Trañ. cit. disp. 39. n. 5.* Lessius *Lib. 2. de l. & I. cap. 41. n. 86.* & Sanchez *cit. Lib. 7. cap. 35. n. 11.*

33. Si verò Religionem successione cap- pacem ingressi & intestati decedant, eo- rum bona, quocunque titulò quæsitâ sint, omnia transeunt ad Monasterium, *Auth. Ingressi cit. Auth. Si qua mulier C. de SS. Eccles. Novell. 5. cap. 5. Novell. 123. cap. 38. can. Quia ingredientibus 7. & can. Si qua mulier 9. pr. 19. q. 3.* ita ta- men; ut liberis, si quos habent, Legiti- ma sit relinquenda, *Auth. & can. Si qua & cap. 38. cit.* Ratio, cur hujusmodi Religionem professis succedendi jus Mo- nasterio concessum sit, est; quòd æqui- tas dicitur; ut, cujus obsequio Divino mancipatur persona, etiam huic acces- sorizæ res Deo ejusque cultui consecren- tur: & bona potius cedant Monasterio, à quo ille necessaria vitæ alimenta est per- cepturus; quàm aliis, quorum neque de-

bitor est, neque ulla vitæ subsidia ab ip- sis recepturus, Panormit. *in c. cit. n. 77.* Sylvester *V. Religio 6. q. 2.* Navarra *Comment. 2. cit. n. 50. cit. Molina disp. 140. n. 3.* Lessius *n. 82.* & Sanchez *cap. 12. n. 9.* Quæ sicut satis certa, sic

Dubium & controversia est de ma- riis bonis ac juribus, an & quâ ratione Professione Religionis successione cap- cis in Monasterium ab intestato trans- rantur.

Et primò quidem de peculio Adven- titio filii familias: quod cum ipso hujus- modi Religionem professio ad Monas- terium tranfire, extra controversiam est, propter textus *citt.* An verò in eo usufructum, quem antè habuit, post professionem pater retineat, dubium & dubitandi ratio non levis est; quòd si à filio editâ cesset patria potestas: qua- cum causa sit acquisitionis hujusmodi usufructus, iste cessabit post professionem, *arg. c. Cum cessante 60. de Appell. l. 1. cum Covarruvia in c. Quia ingredientibus 2. de testament. n. 9.* Fachineas *Lib. 6. Controvers. cap. 12.*

Verùm, quia Usufructus iste, si- cet in fieri à patria potestate pendeat, tamen cessante conservari potest, *l. fin. §. 1. C. ad SC. Terull.* propter reveren- tiam patri adhuc debitam: & in ante- tendò usufructu non domini, sed usufructuarii mors attenditur, *l. Si pater 3. §. 1. C. & §. fin. Instit. de Usufructu*, ratio- tò minus attenditur mors Civilis, qua- tò contingit per professionem. Quare nec peculium adventitium ad Monas- terium transeat quoad proprietatem, pro- pter tamen in seculo manentem usufruc- tum, in eo sibi antè competente, nisi professione non privari, cum Decretis *in c. In presentia cit. à n. 247.* Navarra *cit. Comment. 2. n. 55.* Rodriguez *Tom. 3. Regular. q. 16. art. 4.* merito determinat *cit. Lib.*

cit. Lessius n. 83. & Sanchez cap. 13.

Secundò de Usufructu, tam Legati, quem in bonis adventitiis filii in testamento manentis ex legis dispositione pater habet, quam Conventionali, sive qui alicui competit ex donatione, venditione aliave conventionem, & aliquando ex ultima voluntate: quem utrumque professione in Religione successione incapace à patre aliòve Usufructuario edita, extingui & cum proprietate consolidari, convenit inter DD.

Idem dicendum, si is profiteatur Religionem successione incapax, cum Glolla in can. Si qua mulier cit. V. Non extantibus, existimat Fachineus Controvers. Lib. 6. cap. 12. §. Ego puro, & suadet tergemina ratione. Primò; quòd professus quasi mortuus censetur, can. Placuit, 16. q. 1. Usufructus autem usufructuarii morte extinguitur, §. fin. Infit. de Usufructu. Secundò; quòd usufructus manere nequeat in persona ipsius professi, propter votum Paupertatis: neque ab ea in Monasterium transferri; cum sit jus Personale, & ab usufructuario transferri nequeat, nisi in dominium proprietatis, l. Si usufructus 66. ff. de Jure Dotium. Tertio, paritate cum pensione: quam Pensionarii professione, sicut morte naturali, extingui, ex recepto stylo Curia Romanæ docet Gigas de Pensionibus q. 57. n. 5. arg. c. Beneficium 4. de Regular. in 6.

Nihilominus Usufructum professione non extingui, sicut communior, sic verior est doctrina, quam cum Glolla in Auth. Ingressi cit. V. Dedicant & in c. in presentia cit. cum Innocentio n. 5. Joan. Andr. n. 16. Hostiensis n. 8. Navarro Comment. cit. n. 38. & aliis Interpp. ac DD. magnò numerò congestis defendunt Sanchez cit. Lib. 7. cap. 13. n.

48. Suarez Tom. 3. de Relig. lib. 8. cap. 13. n. 6. & Palao Tract. 16. disp. 3. p. 4. §. 1. n. 3. propter generalitatem Auth. Ingressi cit. à professo, sicut se, sic sua quoque sine distinctione & exceptione Deo dedicari, asserentis: & quia favet Religionis latam interpretationem admittentis, arg. l. Sunt persona 41. ff. de Relig. & sumpt. Quare usufructus primò finietur morte naturali professi; nisi relictus esset ipsi ejusque hæredibus; hoc enim casu quia novus usufructus in Monasterio constitutus esset, à professi morte centum annis duraret, sicut alius usufructus Monasterio relictus, arg. l. An usufructus 56. ff. de Usufructu, cit. Sanchez cap. 13. n. 5. Unde

Prior ratio in contrarium allata plane corrumpit; quia morti Civili non eandem usufructus extinguendi vim inesse, suadet ex Auth. cit. Neque urget altera; quia usufructus penes Monasterium manere potest sine vera transmissione vel translatione; cum re ipsa Monasterio per professionem solummodo communicetur; ut usufructus, qui antè à professo in particulari, postea ab ipso possideatur cum communitate, cui per professionem est incorporatus. Multò minorem vim habet paritas cum Pensione; cum hanc extingui exigat favor Ecclesiæ, cui expedit beneficia libera esse: non item extingui usufructum, Palao Tract. cit. disp. 3. p. 4. §. 1. n. 4.

Tertio de Feudis: quæ, si Franca sive libera à servitio, vel hoc Reale sit, aut per substitutum præstari valeat, ad Monasterium transire, cum Panormit. in c. In presentia cit. n. 69. Navarro cit. n. 55. Claròque §. Feudum, q. 78. n. 1. & aliis defendunt cit. Molina disp. 140. n. 15. Lessius cap. 41. n. 84. & Sanchez cap. 15. n. 36. eà ducti ratione; quòd à Regula generali, bona professi omnia ad

U u u

Mona-

Monasterium transire permittente, feuda non sint excepta. Et si verò hoc ita, & Regulæ instar sit, Monasterium succedere in omni feudo, quod etiam pro foemina est concessum, & ex natura vel institutione sua ipsum specialiter non excludit, *cit. Sanchez n. 38. juxta dicta Tit. 20. à n. 50.* Religiosò tamen, cujus professione ad Monasterium transit, vitâ fundò, feudò ad alios, investituræ tenore ad id vocatos: & his non superstitibus, ad dominum directum revertitur, *cite. Clarus q. 78. n. 3. & Sanchez n. 46.*

38. Quartò, de Emphyteusi, saltem concessâ sub conditione; ne ad Ecclesiam vel personam potentiorē transferatur: cujusmodi conditionem licet Felinus *in c. In presentia cit. n. 36. & Sylvester V. Emphyteusis, q. 20. n. 27. & cit. Sanchez cap. 15. n. 65.* exaudiendam velint de translatione voluntaria & directâ: non de indirectâ, quæ fit cum translatione personæ, & ex dispositione legis bona transferentis: verisimiliùs tamen Bartholus *in Auth. ingressi cit. f. 2. n. 19. Baldus ibid. n. 31. Barbatia in c. In presentia cit. n. 121. & Palao cit. disp. 3. p. 4. §. 3. n. 8.* eam de qualibet translatione accipiendam volunt; partim propter paritatem Majoratùs, similem clausulam habentis: & propterea ad Monasterium non transeuntis, etiam indirectè: partim verò; quòd etiam indirectâ & in consequentiam personæ facta translatio repugnet fini, intento per ejusmodi clausulæ appositionem; ne scilicet propter Ecclesiæ privilegia aut emphyteuticam potentiam durior fiat conditio domini proprietatis, & ratione emphyteuticæ debita difficiliùs consequatur.

39. Quintò de Majoratu: in quo locus, imò opus est aliquâ distinctione; & quidem, si Majoratus sit ex iis, qui summam dignitatem, ut Regnum, Duca-

tus & similes, aut jurisdictionem temporalem in aliquod oppidum annatum habent: uti & si ad agnationem & militiæ conservationem vel cum onere nominis familiæ & istius arma acque insignia deferendi institutus, vel in ejus institutione adjecta sit alia clausula Religiosum excludens, isti Religionem profiti Monasterium (etiam aliàs successioni capax) non succedere, sed Majoratum à die professionis ad proximum agnatum devolvi, communis sensus est DD. & ostenditur à *cit. Sanchez cap. 15. n. 6. & 22.* Si verò ejusmodi summam dignitatem, jurisdictionem aut onus agnatum non habeat, neque agnationis familiæ favore & sine clausula Monasterium excludente institutus sit, patet recepta eorundem doctrina est, cum cum professo ad Monasterium successioni capax transire; ut, quamdiu ille viri, Majoratus commoditatem totam Monasterium percipiat: & illò primum naturaliter mortuò ad proximum agnatum devolvatur, *Tapia in Auth. Ingressi cit. V. Sua, cap. 16. n. 9. Molina ICT. 2. Lib. 2. de Primogen. cap. 13. n. 93. Molina Theologus cit. Trañ. 2. disp. 63. n. 3. & Sanchez cap. 15. n. 16.*

Sextò, de jure Retrahendi rem alienam extra familiam, ratione Langue nis competente ante professionem: quòd ad Monasterium cum illo non transeat, cum Tiraquello *de Retrañu genit. §. 1. gloss. §. n. 19.* docent *cit. Sanchez cap. 14. n. 26. & Palao p. 4. §. 2. n. 1.* res Retrañui obnoxia alienetur extra familiam, scilicet in Monasterium: cui non sibi ac familiæ, rem retraham monachus acquirat.

Septimò de jure Patronatus; hoc enim ad Monasterium non transire, sed penes ipsum profectum remanere, *insuper detur ex eo, quòd non sit res pretiò estimabilis.*

stimabilis, atque idcirco voto Paupertatis non repugnet. Sed obstat *Auth. Ingressi cit.* & alii textus adducti: secundum quos professi bona & jura omnia in Monasterium transferuntur. Quam obrem cum ipso ad hoc transibit etiam Patronatus seu presentandi jus, tam Personale quam Reale: nisi ex dispositione fundatoris penes familiam debeat remanere, vel annexum sit Majoratui &c. qui ex natura & institutione sua Monasterium excludat, Lambertinus *Lib. 2. de Jure patron. p. 1. q. 2. art. 10. n. ult. cit.* Sanchez à n. 2. & Palao n. 3.

42. Dubium secundò, & inter utriusque Juris Interpp. ac DD. controversia celebris est, an Religionem successioneis capacem professo delata hereditas vel legatū Monasterio acquiratur immediatè, vel solum mediatè, putat mediante ipsius professi aditione vel acceptatione; ut, istò illam adire vel hoc acceptare renuente, Monasterio nihil acquiratur. Mediatè tantum Monasterio acquiri, Menhaca de *Success. creat. Lib. 3. §. 11. n. 25.* Fachineus *Lib. 6. Controvers. cap. 16.* & alii delinunt imprimis ex *l. Deo nobis 56. de Episc. & Cleric.* quò decisum est, monachos in omnem parentum substantiam succedere, professione Monastica non obstante. Deinde; quòd monachus comparetur servo, cui delata hereditas, si hanc ipse adire nolit, domino non acquiratur, *l. Cum proponas 3. C. de Hered. instit.* Demum; quòd necessitati aditionis ipsius professi non obstat defectus proprii Nolle ac Velle: cum, licet ejus aditionem aut acceptationem à superioris voluntate dependentem reddat, non tamen faciat; ut ejus aditio vel acceptatio necessaria non sit, ad hereditatem vel legatum Monasterio acquirendum.

43. Sed Jure & ratione meliori DD. alii monacho delatæ hereditatis & legati ac-

quisitionem immediatam Monasterio adstruunt; quòd exploratum omnino sit, ipsà professione bona & jura monachi omnia, omnemque ejus voluntatem in Monasterium transferri, *Auth. Ingressi cit. can. Nolo 11. can. Non dicatis 13. §. Cum hujus, 12. q. 1. c. Si Religiosus 27. pr. de Elect. in 6. Ec.* ac proinde etiam jus & voluntatem adeundi delatam hereditatem & legatum acceptandi. Ita cum Panormit. *in c. In presentia cit. n. 7.* Berroio *ibid. n. 558.* Lambertino *cit. p. 1. §. n. 1.* Rodriquez *Tom. 2. Regular. q. 77. art. 1.* laudati Molina *cit. disp. 140. n. 19.* & Sanchez *cap. 12. n. 40.* quorum doctrinam amplexi sunt multi ex ICT.^{is} & qui non amplectuntur, Religiosum renuente, sicut ad alia Monasterio utilia, sic etiam ad hereditatem adeundam & acceptandum legatum, cum præceptò tum etià pœnis compelli posse, volunt cum Speculat. *Tit. de Statu Monach. §. Unico, n. 12.* Fulgoso *in l. fin. §. Hoc etiam, C. de Episc. & Cleric. n. 3.* & aliis. Si verò, his insuper habitis, adire vel acceptare contumaciter noller, ejus tanquam subditi sui negligentiam suppleri, & Monasterio proveniens damnum reparari à Pralato posse, existimant *cit.* Sanchez *n. 42.* & Palao *p. 5. n. 5.* ne ipsius contumaciam Monasterium luat, contra *Reg. Delictum 76. in 8.*

Neque, ea Monasterio tantum mediate acquiri, evincunt allata argumenta. Primum; quia, licet ex *l. Deo cit.* rectè probetur, Professione Suitatis & succedendi jus non amitti, hoc tamen ipsi monacho competere, non inferitur; cum omne ipsius jus & voluntas in Monasterium sint translata. Alterum; quia monachus, licet servo comparetur quoad ipsam acquisitionem, quatenus quidquid acquirat, Monasterio acquirat, quoad

modum tamen acquirendi comparatur filiofamilias, cui delatam hereditatem adire, ipsò nolente, pater potest, *l. fin. C. de Bonis, qua liberis*. Ergo etiam professo delatam hereditatem adire poterit Monasterium; quia professus nunc servo, nunc filio comparatur in favorem Monasterii, prout huic utilius est, *arg. Reg. Quod ob gratiam 61: in 6. Monasterio autem utilius est, professum quoad substantiam servo, quoad modum autem acquisitionis filiofamilias comparari, cit. Molina n. 19. & pulchrè Sanchez cap. 12. n. 40.* Postremum; quia hòc ipsò; quod, juxta dicta, sicut alia, sic etiam adeundi jus & voluntas translata sint ad Monasterium, hereditas adiri ab isto sine illo & immediatè potest. Unde

Inferitur primò, hereditatem adiri à Monasterio posse, etiam si professus, cui illa delata est, inciderit in amentiam, Baldus *in l. fin. §. Hoc etiam, C. de Episc. & Cleric. n. 7. & cit. Sanchez n. 43.* Secundò hereditatem, delatam professo viventi, adiri à Monasterio posse etiam post illius mortem; quia per ipsam delationem Monasterio jam acquisitum est jus adeundi; quod proinde deduci valet ad effectum, Covarruvias *in c. 1. de Testament. n. 31. & pluribus aliis DD. relatis cit. Sanchez n. 44.*

46. Dubium tertio est de legitima: quam liberis in seculo relictis à parentibus religionem professis deberi, est dictum. An etiam istis in seculo manentibus relinquenda est à liberis professis Religio. Id certè cum Glossa *in can. Si qua mulier cit. V. Non extantibus*, negant Francus *in Rubric. cit. n. 66. & Ubald. de Success. ab intest. p. 2. n. 14.* Moventur *Auth. & can. Si qua cit.* textibus, quibus de solis liberis sive descendantibus est sermo. Rationem reddunt; quòd pro-

fesso Monasterium sitione Juris loquendi sit, *c. In presentia cit.* ascendenti autem à liberis suis nihil debetur, quando hi filios sive liberos relinquunt, *Novell. 118. cap. 1.*

Sed melius *in c. In presentia cit.* cum Innocentio *n. 6. Holtiensis n. 11. & Panormit. n. 53. cit. Gutierrez cap. 1. n. 95. Molina disp. 140. n. 10. & Sanchez cap. 9. n. 11.* etiam parentibus in seculo relictis Legitimam Jure competere, defendunt; quòd *Auth. cit. inob. que desumpti &*, juxta dicta *Tit. 26. n. 25.* ab Ecclesia tacitè approbati *can. Si qua mulier cit.* dispositio à liberis potest agenda sit ad parentes; quia ex una, sicut illi respectu parentum, sic illi deficientibus descendantibus, heredes necessarii sunt liberorum, *cit. Novell. cap. 2.* ex altera verò parte, Monasterium pro Filio ad excludendum substitutum, *c. In presentia cit.* non haberi, *cit. Tit. 26. n. 213.* est ostensum; & si *c. cit.* ad istius exclusionem haberetur pro filio pro tali tamen non haberetur ad Necessarios heredes, ut sunt parentes, excludendos; quia hoc ullò Jure expressum non est. Quare, cum talis professus revera careat liberis, ab eo legitima parentum debetur.

Dubium quartò est, an Legitima liberis (eadem ratio parentum in seculo relictorum est) debeat statim post professionem, ante mortem patris naturalis. Eam, si professio edita sit in Religione successione incapaci, statim deberi, plerique facile concedunt, & expressè tradunt *Grassus de Success. ab intest. §. Legitima q. 12. n. 7. cit. Gutierrez cap. 1. n. 93. & Sanchez cap. 10. n. 1.* Si verò ea in Ordine illius capaci edita sit, Legitimam ante mortem non deberi, cum Glossa *in Auth. Si qua mulier cit. V. Moriturus, Felino in c. In presentia cit. n. 56. & alii* JCT. 100

JCT: volunt *cit.* Gutierrez à n. 79. & Rodriguez q. 50. art. 2. ducti textu *Auth. & can. Si qua cit.* quib⁹ dicitur, patre post ingressum & ante factam inter liberos divisionem mortuò, filios Legitimam percepturos. Unde hanc, illò nondum mortuò, non percipi, argumentò à contrario ductò, clarè inferitur. Rationem dant; quòd Legitima filiis non debeatur à patre superflite, l. 1. §. 21. ff. de Collat. bonorum; cum debeatur jure successione, c. Cum simus 14. de Regular. ibi *Qua ipsi ex successione proveniunt*: successio autem & hereditas viventis non sit, l. Qui superflitis 94. ff. de Acquir. hered. quibus juribus contrarium dispositum non reperitur.

49. Hæc tamen, quantumvis magnâ ratione suffultâ, Opinione verior est Opposita, Legitimam post professionem statim deberi, sustinens & colligens ex c. Cum simus *cit.* quo Coelestinus III. de filio, qui cum patre suo monachalem habitum induerat, in hæc verba rescripsit: *Si ad annuam discretionis pervenerit, & habitum retinere noluerit monachalem, ipsi liberum erit, eum dimittere & bona paterna, qua ipsi ex successione proveniunt, sive legitimam, postulare.* Neque, *s. sit.* patrem jam fuisse mortuum dici sine divinatione, imò salutate, potest, partim; quia textus patris mentionem facit, omisâ particulâ *Quondam*, apponi solitâ, cum de mortuis est sermo, ut notant & ex c. Cum contra 6. de Pignorib. c. Ex parte 15. de Foro compet. &c. probant Panormit. in c. Cum simus *cit.* n. 6. & Fagnanus n. 8. partim verò; quia Legitimam intra decem hebdomades ab edita professione, & cum pater non febris sed solummodo leprâ, minus periculosò, laboraret, petitam constat ex integra lectione à Fagnano l. *cit.* relata. Confirmatur; quia vi *Auth. & can. Si qua cit.* pater Religionem pro-

fectus bona sua distribuere potest inter liberos: quod ei, si bona à monasterio usque ad mortem retineri possent, permitti non deberet.

Neque obstat ex eadem *Auth. & can.* ductum argumentum in contrarium; quia huic argumento locus non est, ubi eò illati contrarium expressum est Jure, arg. c. A. nobis 28. de Sent. excom. ubi Panormit. n. 4. & Felin. n. 2. præsertim posteriori, c. 1. de Constitut. in 6. sicut id, scilicet Legitimam post professionem statim deberi, expressum est c. Cum simus *cit.* Neque etiam huic Resolutioni obstant verba, *Qua proveniunt ex successione*; quia monachi etiam viventis successio datur, ut in c. *cit.* advertunt Barbosa n. 3. & *cit.* Fagnanus n. 9. cum regulariter professio morti naturali æquiparetur, can. Placuit, 16. q. 1. &, quando ex utraque morte idem effectus resultat, dispositum de casu mortis Naturalis, verificetur de casu mortis Civilis, arg. l. Deo nobis 56. §. 1. C. de Episc. & Cleric. Cum ergo, sicut per Naturalem, sic etiam per Civilem mortem, quæ per professionem obitur, patria potestas & filii gubernatio solvatur, post hanc legitima filiis statim debita erit, sicut post illam, Anchoranus in c. Cum simus *cit.* n. 2. ne totò vitæ paternæ tempore alimenta petere cogatur: quod utique nimis durum foret, ut rectè advertit *cit.* Sanchez cap. 10. n. 3. à liberis in seculo relicti legitimam statim peti posse, plurimis usque præcipui nominis TT. & JCT:is congestis, latè propugnans.

